

1. Nieuwe ogen

- A: En?
- B: Ik zie niemand.
- A: Vreemd.
- B: Ze is hier niet.
- A: Wat raar.
- B: Hier is niks.
- A: Merkwaardig.
- B: Ze zou hier moeten zijn?
- A: Kijk nog eens goed.
- B: Niks en niemand.
- A: Wonderlijk.
Zeker weten?
- B: Kijk anders zelf.
- A: Kan niet.
- B: Waarom niet?
- A: Ik heb tijdelijk geen ogen.
- B: Hoe dat zo?
- A: Oh, dat leek me beter.
- B: Wanneer krijg je ze dan terug?
- A: Ik wacht op andere.
- B: En dan?
- A: Kijken of de wereld er anders uitziet.
- B: Lijkt me niet.
- A: Het is het proberen waard.
- B: Wat zou er anders moeten zijn?
- A: Weet ik veel.
Het weer, de mensen, de tijd.
Ikzelf.
- B: Vreemd.
- A: Ik hoop dat ik er dan meer van snap.
Van de dingen.
Van hoe ze in elkaar zitten.
Van hoe ze doen.
Van hoe ze werken.
Dat soort dingen.
- B: Een soort nieuwe visie ofzo?
- A: Juist.
Ik hoop dat het er dan allemaal minder erg uitziet.
Dat ik er gewoon om kan lachen.

- B: Misschien kan je er wel verstopte mensen mee zien.
Dan zouden we haar kunnen vinden.
- A: Hier is ze in ieder geval niet.
- B: Misschien is ze gewoon even wandelen.
In het bos.